

[Poul Møller.]

forsikringsverden påstår — jeg siger udtrykkelig påstår — den kan tilbyde. Det er vel et spørgsmål, om begejstringen holder sig hos dem, der i dag er under 55 år, når de ser, hvad dette forslag kommer til at koste.

Ved beregningerne har man forudsat, at folk samtidig får en skattelettelse, idet man siger: vi opkræver folkepensionsbidraget med et sådant beløb, at der deri er inkluderet det, som folk egentlig skulle betale i skat af folkepensionsbidraget. Den samlede indkomstmasse vil nemlig falde, når folkepensionsbidraget opkræves, og da dette bidrag er fradragsberettiget, vil man gøre folkepensionsbidraget så meget højere, at man dækker skattetabet.

Således har jeg forstået disse beregninger. Men holder dette stik? Får befolkningen denne skattelettelse? Staten kan måske gennemføre det, den får jo folkepensionsbidragene i stedet for, men hvad med kommunernes økonomi? Når denne bidragsmasse bliver fjernet fra den samlede indkomstmasse, vil det så ikke gå således i kommunerne, at de bliver nødt til at forhøje ligningsprocenterne? Det har de måttet gøre i anledning af en række af de fradrag, som statsmyndighederne har gennemført i de senere år. Disse fradrag har medført, at man har måttet forhøje de kommunale skatteprocenter, ligningsprocenterne, således at kommunerne derigennem får dækning, og hvis man nu forhøjer ligningsprocenterne, får folk kun delvis den skattelettelse, som beregningerne forudsætter.

Når ordningen bliver så tyngende, skyldes det for en del den tidligere nævnte statsopsparing, altså det forhold, at der — som det ærede medlem hr. Erik Eriksen har sagt i foråret — er mere i den hånd, der tager, end i den, der giver. Men det skyldes også et andet forhold, nemlig at en meget stor del af befolkningen bliver fritaget for at betale bidrag. Såvidt jeg kan skønne, bliver af godt 2 millioner indkomstansatte personer nærved den ene million fritaget for at betale folkepensionsbidrag; altså meget nær ved halvdelen af landets voksne befolkning får fribillet til folkepensionen. Dette må jo give en skævhed i ordningens opbygning. Det ærede medlem hr. Bundvad

hævdede nu, at finansieringsforslaget ligger fuldstændig på linie med mit partis forslag i folkeforsikringskommissionen; men vi er aldrig gået ind for dette, vi er aldrig gået ind for, at så stor en del af befolkningen skulle fritages for bidrag. Pastor Hans Thyge Jacobsens forslag gik endda helt ned til indtægter på 1 000 kr. Vort andet forslag gik ikke så langt ned, men vi godkendte f. eks. ikke det nedslag på 1 000 kr. ekstra, som findes i dette forslag. Så kan regeringen sige, at det gør man ud fra sociale synspunkter: disse mennesker kan ikke betale til en pension. Men derved bliver det problematisk, om man kan kalde det en folkepension; lyver vi ikke for os selv ved at kalde det folkepension, når halvdelen ikke skal betale til det? Vi kan diskutere, hvor grænsen bør være, set fra et socialt synspunkt, men det kan ikke bortforklare, at ordningen netop på grund af denne grænse bliver urimeligt dyr for dem, der faktisk får bidragspligt. Det vil være umuligt for den højtærede socialminister med dette forslag i hånden at fortælle nogen dansk helårsarbejder under 55 år, at han vil få en pension, der blot nogenlunde svarer til hans bidragsbetaling.

Forslaget lider altså af to iøjnefaldende skavanker; dels hemmer det opsparingen, dels er det dyrt for bidragsyderne. Men derudover vil det være nødvendigt for tinget at undersøge, om en folkepension som den foreslåede er økonomisk gennemførlig. Forslaget forudsætter åbenbart, at vore økonomiske vanskeligheder er overstået den 1. juli 1957, og det er jo rart, at den høje regering nu har fortalt os det. Såvidt jeg husker, sagde den højtærede statsminister, da folketingsåret begyndte, at man ville udskyde ikraftsættelsen af folkepensionen til det tidspunkt, da de økonomiske forhold gjorde det tilrådeligt. Jeg forstår, at man i løbet af de halvanden måned, der er gået siden, har fundet ud af, at dette tidspunkt er den 1. juli 1957.

Det forenkler meget i hele vor problemstilling i de kommende år, at vi ved, det er overstået til den tid, at vi ved, vi så er kommet ud af vanskelighederne, at vi den 1. juli 1957 formentlig er kommet af med de forbrugsbegrænsende afgifter og skatter, vi har nu, at vi oven i købet kan se hen til,